

(3.) Právo dané jazykovým menšinám v člancích dříve uvedených, aby podle své libosti užívaly vlastního jazyka v těchto školách a ústavech výchovných, týká se toliko vyučovacího jazyka a vnitřního užívání jazyka ve škole, nikoli však styku s úřady, který se řídí všeobecnými předpisy o užívání jazyků, mimo styk správce školy a učitelů s orgány všeobecného dozoru školního první stolice v budově školní ve věcech služebních.

Článek 20.

(4.) Ježto v republice Československé dětem cizích příslušníků státních německého jazyka docházka do veřejných i soukromých škol (Schulen) německých republiky Československé bez výjimky jest již povolena (!) a ježto se Československá vláda zavazuje, že toto povolení nebude zrušeno (!), slibuje (!) také vláda rakouská navzájem, že dětem československých příslušníků státních československého jazyka povolena bude v Rakousku docházka do československých škol (! Volksschulen!) veřejných i soukromých. — Tyto děti nečítají se však při veřejných školách obecných (Volksschulen), ani při stanovení počtu tříd a škol, ani při výpočtu průměru žáků ve třídě.

O B S A H :

	Str.
Text	2
Přílohy:	
Jazykový zákon	20
Z ústavní listiny	23
Česká mírová smlouva o ochraně menšin	24
Rakouská mírová smlouva	25
Maďarská mírová smlouva	25
Bulharská mírová smlouva	26
Brněnská smlouva	26

